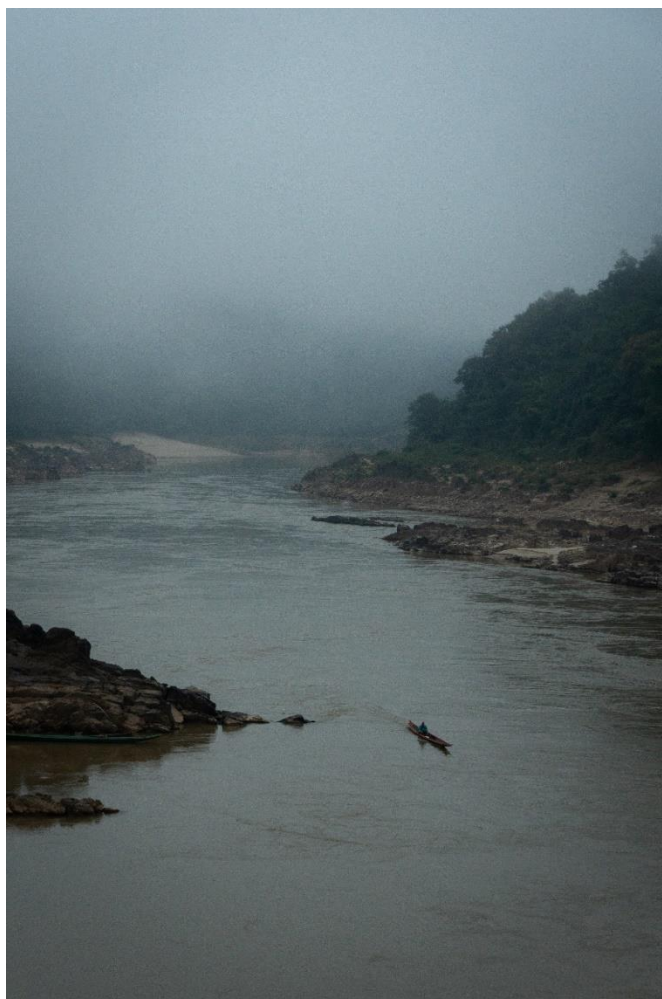

สายน้ำ ไหล(ไว้) เสรีภาพ

การนั่งเรือเช่าจากเมืองห้วยทรายไปหลวงพระบางคือแผนการเดินทางเจียบ ๆ ของข้าพเจ้ากับตัวเอง เพื่อที่จะได้ใช้เวลาสำรวจการเดินของชีพจรตัวเองกับการไหลของน้ำโขงที่เป็นอิสระ 300 กิโลเมตรสุดท้าย

ชีพจรจะเดินได้เลือดก็ต้องไหลเวียน แต่เมื่อเกิดการอุดตันที่ใดที่หนึ่งจะต้องทำการรักษาไม่ว่าจะให้ยาหรือผ่าตัด เลือดไหลเวียนเพื่อหล่อเลี้ยงชีวิต สายน้ำโขงก็เช่นกันไม่ต่าง เขื่อนกำลังสร้าง น้ำโขงกำลังจะโดนหันและอุดตันวิธีการไหลอีกครั้ง ผู้คนริมน้ำวิถีจะเปลี่ยนไปในทิศใด นิเวศริมน้ำโขงยังจะเป็นแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยให้สิ่งมีชีวิตอยู่ได้ไหมเมื่อวิถีของสายน้ำกำลังจะเปลี่ยนไป

ภาพที่ 1 น้ำโขง ณ เมืองปากแบงไหลด้วยความสงบและเต็มไปด้วยมนต์คลั่ง

ภาพที่ 2 ภูเขา หาดทราย โขดหิน ความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศริมน้ำโขงบริเวณเมืองปาก
แบง

ภาพที่ 3 ชาวบ้านริมฝั่งโขงกำลังหาปลาบริเวณน้ำไหลเชี่ยว

ภาพที่ 4 บรรยากาศเมืองปากแฉกยามเช้ากับน้ำโขงที่ไหลอย่างสงบตามวิถี

ภาพที่ 5 เขื่อนปากแฉกกำลังก่อสร้าง ซึ่งห่างจากท่าเรือและหมู่บ้านปากแฉกประมาณ 9 กม.

ภาพที่ 6 นั่งเรือเข้าไปหลวงพระบาง คืออีกหนึ่งเส้นทางของการเดินทางเข้าสู่เมืองหลวงพระบางของประเทศลาว โดยการเดินทางใช้เวลา 1 คืน 2 วัน นักเดินทางส่วนมากจะเป็นชาวต่างชาติและชาวบ้านริมโขงที่ต้องการสัญจรจากหมู่บ้านหนึ่งไปอีกหนึ่งหมู่บ้าน

ภาพที่ 7 วิวสองข้างทางของการนั่งเรือเข้าเป็นกิจกรรมการสร้างเขื่อน ไม่แน่ว่าเมื่อสร้างเขื่อนเสร็จ เรือเข้าจากเมืองห้วยทรายไปหลวงพระบางยังสามารถสัญจรได้อีกไหม

ภาพที่ 8 สะพานรถไฟความเร็วสูงพาดผ่านน้ำโขง เมื่อใกล้ถึงหลวงพระบาง

ภาพที่ 9 ชาวบ้านริมโขงกำลังร่อนหาทองตามวิถีเดิม

ภาพที่ 10 ชาวบ้านริมโขงบริเวณเมืองหลวงพระบาง กำลังดูแลผักที่ปลูกไว้ริมแม่น้ำ

ภาพที่ 11 อ่ำลาสายน้ำและผู้คนริมโขง สายน้ำโดนหันอีกครั้ง ผู้คนยังคงดำเนินชีวิตตราบที่อยู่
วิถีของสิ่งมีชีวิตและสายน้ำจะเปลี่ยนไปตลอดกาล

ผู้เขียน

พัชริดา ภัคดีดี

ผู้เข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ Shutter Stories: เล่าภาพย่านเก่าในความทรงจำ
ผ่านเลนส์มนุษยวิทยา ปี 2567